

Kommunens forpligtelse består i at skulle anvise vederlagsfri lokaler og udendørsanlæg i henhold til stk. 2-4. Anvisningsforpligtelsen er begrænset til de forhåndenværende muligheder blandt kommunale, statslige og private lokaler og udendørsanlæg. Der foreslås ikke for kommunen nogen forpligtelse til at foretage nyanlæg. De nærmere bestemmelser om interessegrupper og ungdomsklubber er anført foran i §§ 25-27 og 28-30. Om foreningsarbejdet bestemmes i gældende lovs § 45, stk. 2, at støtte kan ydes til de i kommunen hjemmehørende ungdomsforeninger, der virker for ungdommens almene oplysning og udvikling. I bekendtgørelsen af 31. oktober 1960 XIII, A, (s. 45-47) bestemmes yderligere, at politiske og religiøse foreninger vil kunne opnå støtte, men kun til den del af deres virksomhed, der er af almen oplysende og udviklende karakter, medens den del af arbejdet, som er af politisk og propagandistisk art, falder udenfor. Endelig fastslås det, at en forening, for at kunne modtage støtte, må have et overvejende antal aktive medlemmer mellem 14 og 25 år.

Fritidsudvalget finder det i sin indstilling principielt forkert, at der ikke kan ydes støtte til et ideologisk arbejde, der i øvrigt falder inden for lovgivningens rammer, og foreslår, at denne begrænsning bortfalder. Udvalget indstiller herefter, at støtteberettigede foreninger skal være sådanne, der ifølge deres formål virker for børns og unges almene, folkelige, kulturelle og demokratiske oplysning og udvikling. Man finder at måtte følge fritidsudvalgets indstilling om bortfald af spærrereglen mod politiske og religiøse foreningers særlige virksomhed. Derimod finder man det ikke ønskeligt i lovtæksten at opregne en række krav til støtteberettigede foreninger. Man finder det naturligt, at et foreningsarbejde, der giver børn og unge mulighed for såvel et kammeratligt samvær med jævnaldrende som for en udviklende virksomhed, må kunne nyde offentlig støtte. Det må i første række påhvile kommunens fritidsnævn at foretage en samlet vurdering af den virksomhed, som en forening ønsker støttet gennem anvisning af vederlagsfri lokaler eller tilskud til driftsudgifter ved lokaler m. v. Samtidig finder man dog, at undervisningsministeren må kunne fastsætte regler, der nærmere afgrænser den form for fritidsvirksomhed, der kan nyde støtte.

Den gældende ordning, hvorefter et overvejende antal af foreningens aktive medlemmer skal være under 25 år, ønsker man afløst af et smidigere system, som åbner mulighed for, at også foreninger med en mindre andel unge medlemmer kan opnå en delvis støtte til lokaleudgifter. Samtidig ønsker

man at fastholde den gældende bestemmelse om, at der bag virksomheden må stå en i kommunen hjemmehørende forening med en afgrænset medlemskreds og en klar foreningsmæssig opbygning.

De her omhandlede foreninger vil i øvrigt kunne oprette interessegrupper for børn og unge og etablere ungdomsklubber. De vil kunne opnå tilskud til oplysningskonsulenter efter reglerne i kapitel IX og støtte til uddannelse af ledere i henhold til kapitel X. Endelig vil de efter reglerne i kapitel XI kunne få tilskud til indretning af lokaler og statslån til opførelse eller køb af bygninger.

Til stk. 2.

Efter gældende lov er en kommune kun forpligtet til at stille egne lokaler, til hvilke der er ydet stats-tilskud, til rådighed. I overensstemmelse med fritidsudvalgets indstilling foreslår man nu, at samtlige egnede lokaler og udendørsanlæg, der tilhører en kommune, skal omfattes af anvisningspligten. Det foreslås yderligere, at adgangen til bad skal indgå i kommunens ydelser, og endelig finder man, at benyttelse af kommunens lokaler og anlæg m. v. under alle omstændigheder skal være vederlagsfri.

Til stk. 3.

Der er ikke i gældende lov optaget bestemmelser om, at statens skoler m. v. skal kunne anvise til børne- og ungdomsarbejdet. I overensstemmelse med fritidsudvalgets indstilling foreslås nu, at dette skal kunne finde sted under forudsætning af, at kommunale lokaler og udendørsanlæg ikke har kunnet anvise i tilstrækkeligt omfang, og at benyttelsen vil kunne forenes med de formål, de pågældende anlæg i første række skal tjene. For så vidt angår statslige anlæg, der ikke henhører under undervisningsministeren, bør anvisning kun kunne finde sted efter regler, der er forhandlet med vedkommende fagminister. Man finder det ikke rimeligt, at der betales leje for benyttelse af statens anlæg. Derimod bør kommunen dække de påløbne udgifter til lys, varme etc.

Til stk. 4.

Der er ikke i gældende lov optaget bestemmelser om anvisning af private skolers anlæg til fritidsvirksomhed for børn og unge. I overensstemmelse med, hvad pædagogisk arbejdsudvalg og aftenskoleudvalget har indstillet for henholdsvis ungdomsskolen og fritidsundervisningen for voksne, finder man dog, at kommunen til brug for fritidsvirksomheden må kunne anvise private skoler og andre egnede private lokaler og udendørsanlæg, til hvis opførelse der efter lovens ikrafttræden ydes lån eller